

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΥΝΑΣΤΕΣ ΤΗΣ.

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης.

-Όταν, στον ελληνικό χώρο, οι ειδήμονες καθηγητές γλωσσολόγοι, ιστορικοί κ.λ.π. πολλές φορές ομιλούν για την ομορφιά της, την τελειότητα της και την ιστορική συνέχεια από αρχαιοτάτων χρόνων της Ελληνικής γλώσσας μέχρι σήμερα και τον ρόλο αυτής στην διαμόρφωση των Ευρωπαϊκών γλωσσών, αυτό από ορισμένους κύκλους θεωρείται υπερβολή, που υπαγορεύεται λένε, από υπέρμετρη αγάπη για το αντικείμενό τους. Δυστυχώς αυτοί ακόμη πιστεύουν ότι, η αρχαία Ελληνική γλώσσα είναι νεκρή. Πολλές φορές μάλιστα κάθε προσπάθεια διατήρησης ή προβολής της γλώσσας μας, αντιμετωπίζεται από τους κύκλους αυτούς με ειρωνεία και με χαρακτηρισμούς της μορφής του «καθαρευουσιάνου» ή ακόμη του «εθνικιστή» ή του “ακροδεξιού” ή της «έλλειψης προοδευτικότητας».

1. Η προσφορά της Ελληνικής γλώσσας στην ανθρωπότητα.

-Όλες οι τέχνες και οι επιστήμες γεννήθηκαν, αναπτύχθηκαν και ακόμη διευθύνονται από το ελληνικό λεξιλόγιο. Η ελληνική γλώσσα τροφοδοτεί όλες εκείνες της υψηλής πνευματικότητας λέξεις, που μπορούν να εκφράσουν όλες τις αφηρημένες έννοιες. Χωρίς καμία εξαίρεση σε όλες τις ευρωπαϊκές (και όχι μόνο) γλώσσες, ακόμη και η πλειοψηφία της καθημερινής ομιλίας εμπεριέχει ελληνικής προελεύσεως λέξεις. Αναφέρομαι σε χιλιάδες λέξεων που στο πρώτο άκουσμα των δεν μπορούν να αναγνωρισθούν ως ελληνικές, λόγω της αλλοιώσεως, που έχουν υποστεί στο χρόνο ή λόγω του ότι, προέρχονται από αρχαιοελληνικές λέξεις ή ονόματα που οι σύγχρονοι Έλληνες αδυνατούν ν’ αναγνωρίσουν.

-Η **λεξιλογική ανάλυση**, που είναι η ετυμολογική και ιστορική ανάλυση μιας λέξεως, φανερώνει τον αρχαίο αλλά οικείο ελληνικό λόγο.

Πολλές φορές, αυτές οι ελληνικές **πρωτολέξεις** δηλ. αυθεντικές ελληνικές λέξεις, επιστρέφουν στην ομιλούμενη ελληνική γλώσσα ως ξένες. Είναι τα λεγόμενα **αντιδάνεια**. Μπορούμε ακόμη να δούμε ότι, όχι μόνο οι ελληνικές λέξεις αλλά και η Ελληνική μυθολογία και η Ιστορία έχουν εμπλουτίσει τις δυτικές γλώσσες με όρους και νοήματα, των οποίων, τις περισσότερες φορές αγνοούμε την ελληνική προέλευση.

Λέξεις όπως **Ιβηρία, Ιταλία, Αίγυπτος, Αιθιοπία, Ισπανία, Κέλτες, Λισαβόνα** έχουν ελληνική προέλευση.

- **Λέξεις όπως:**

.**zante** (σειντ) = **ζάντες**, προέρχεται από την αρχαία λέξη «**Άντυγες**», από τις ρόδες των αρχαίων αρμάτων.

.**tour** (**τουρ**) = γύρος, περιοδεία, περιοδεύω, ελληνικά λέμε **τουρισμός**, προέρχεται από την αρχαία ελληνική λέξη “**τόρνος**” = κύκλος, περιφέρεια.

- Δεν πρέπει να αγνοούμε το γεγονός ότι παλαιότερα, οι Έλληνες ήσαν ναυτικός λαός, όπου πήγαιναν μετέφεραν και την γλώσσα των. Είναι επίσης γνωστό ότι, με τον καιρό, οι ακουστικοί ήχοι έτειναν να γίνουν σύντομοι και οξείς. Το ταξίδι της ελληνικής γλώσσας στον χρόνο γίνεται συναρπαστικό, όπου η γλώσσα περνά από την μια χώρα στην άλλη, από την μια γενιά στην άλλη, η προφορά αλλάζει και μερικές φορές αλλάζει και το νόημα. Έτσι παρατηρούμε!

- Η λέξη **βάρβαρος** κατέληξε στα αγγλικά σε **bravo** (μπρέιβου) = βάρβαρος, πληρωμένος δολοφόνος.

- Η λέξη **ελεημοσύνη** κατέληξε στα αγγλικά **alms** (ααμς) = ελεημοσύνη.

- Η λέξη **βαλανείον** = λουτρό, κατέληξε στα αγγλικά **bath** (μπαθ) και στα Γερμανικά **Bad** (μπατ) και, οι Γερμανοί ονόμασαν την διάσημη για τα ιαματικά λουτρά πόλη των Baden baden.

- Η λέξη **εμπόριο** έγινε στην Αγγλική **emporium** (εμπόουριμ).

- Η λέξη **κούρα** (επιμέλεια, φροντίδα, ιατρική θεραπεία), έγινε στην αγγλική **cure** (κιουρ) = θεραπεία, θεραπεύω.

Η αναπαραγωγή των ισχυρών ελληνικών **πρωτολέξεων** από την Ευρωπαϊκό λόγο, έλαβε χώρα σταδιακά διαμέσου ποικίλων φάσεων και σταθμών στην Λατινική γλώσσα και σε άλλες γλώσσες εξίσου. Η κορύφωση όλων των εποχών ήταν η εποχή του Αυγούστου Γαΐου Α! αιώνα μ. Χ., όταν χιλιάδες ελληνικών λέξεων διείσδυσαν στο λατινικό λεξιλόγιο.

Πολύ υλικό από το ελληνικό λεξιλόγιο εξόρμησε για μια ακόμη φορά στη Δύση, όταν το Ευαγγέλιο και άλλα θρησκευτικά κείμενα μεταφράστηκαν στα Λατινικά, Γερμανικά, Αγγλικά, κατ' ευθείαν από το Ελληνικό πρωτότυπο.

Η Απαρχή όλων αυτών των εισροών χάνεται στα βάθη της Ιστορίας, όταν οι Έλληνες, σαν εφευρέτες και πρωτοπόροι, πλημμύρισαν με την διαλεκτική τους ποικιλία, τις πτωχές γειτονικές γλώσσες της εσπερίας, του Βορρά, της ανατολής και του Νότου. Αυτό το συμπέρασμα πηγάζει από τα τελευταία αποδεικτικά στοιχεία, που πολλαπλασιάζονται, χρόνο με τον χρόνο. Με την χρήση υπολογιστών, οι τελευταίες ανακαλύψεις της αρχαιολογίας, γλωσσολογίας και της χειρογραφίας, πείθουν την σύγχρονη επιστήμη για το τι ήταν γνωστό, όχι μόνο στους Έλληνες συγγραφείς αλλά και στους Λατίνους. Συγγραφείς σαν τον Κικέρωνα, τον Τάκιτο, τον Κοϊντιλιανό και τον Τυραννίωνα, στα έγγραφά τους αναφέρουν σαφώς περί της Ρωμαϊκής Διαλέκτου, «ότι εστίν εκ της Ελληνικής» ή «*Aeolica ratione est sermo noster similibus*» (η γλώσσα μας είναι πολύ κοντινή με την Αιολική διάλεκτο). Παλαιότεροι και σύγχρονοι επιστήμονες, συγγραφείς και ερευνητές γνωρίζουν ότι, η μητέρα όλων των δυτικών γλωσσών, είναι η Ελληνική γλώσσα.

-Ο δανεισμός από τον αστείρευτο θησαυρό της Ελληνικής γλώσσας δεν έχει ποτέ σταματήσει και ούτε πρόκειται να σταματήσει, διότι νέες ιδέες, νοήματα, αντικείμενα και καταστάσεις γεννιούνται συνεχώς, οι οποίες χρειάζονται τον αστείρευτο πλούτο της νοηματικής Ελληνικής Γλώσσας, για να αποδίδεται πλήρως το νόημά των.

- Είναι προφανές ότι η συμμετοχή της Ελληνικής στην επιστημονική ορολογία είναι πολύ μεγαλύτερη απ' ότι στα λεξικά της καθομιλουμένης.

- Ορισμένοι υποστηρίζουν, δυστυχώς Έλληνες, ότι οι δανεισμοί των άλλων γλωσσών προέρχονται από μια **αφηρημένη και νεκρή αρχαία ελληνική γλώσσα**. Όμως! η αλήθεια είναι ότι η συντριπτική πλειοψηφία των δανεισμών αυτών είναι λέξεις οι οποίες χρησιμοποιούνται και σήμερα στην νέα ελληνική γλώσσα. Αυτό δείχνει απλά την διαχρονικότητα της ελληνικής, που ποτέ δεν έπαψε να υφίσταται, να γράφεται και να μιλιέται με την ίδια ετυμολογία.

-Δεν είναι συμπτωματικό άλλωστε ότι οι βασικές έννοιες σκέψης και έκφρασης στην Αγγλική, αλλά και σε άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες, είναι λέξεις καθαρά Ελληνικές. Παρακάτω αναφέρω στοιχειωδώς μερικές

εν-νοιολογικές λέξεις και μάλιστα με την ημερομηνία εισόδου στο Αγγλικό λεξιλόγιο:

analysis (1667) = ανάλυσις, αναλύων, αναλυτικός .synthesis (1611) = σύνθεσις

antithesis (1529) = αντίθεσις.

- .problem (1382) = πρόβλημα
- .hypothesis (χαϊποθεσάιζ) (1596) = υπόθεσις.
- .method (μέθοντ) (1541) = μέθοδος, σύστημα.
- .ideology (αϊντιόλοτζι) (1796) = ιδεολογία.
- κ.λπ.

-Βλέποντας κανείς λέξεις της εποχής του Ομήρου και του Αριστοτέλη να εισάγονται στην Αγγλική μετά από 15 αιώνες, δεν μπορεί να μην εκτιμήσει την προσφορά αυτής της γλώσσας στην εξέλιξη της Ανθρωπότητας και βέβαια ως εκ τούτου την βαριά κληρονομιά που φέρουμε.

2. Ας δούμε παρακάτω, ποία γλώσσα ομιλούμε σήμερα οι Έλληνες:

-Οι Έλληνες σήμερα ασχέτου μορφώσεως μιλάνε **Ομηρικά**, αλλά δεν το ξέρουμε επειδή αγνοούμε την έννοια των λέξεων, που χρησιμοποιούμε.

-Για του λόγου το αληθές παρακάτω θα αναφέρουμε μερικά παραδείγματα, για να δούμε ότι η Ομηρική γλώσσα όχι μόνο δεν είναι νεκρή, αλλά ολοζώντανη μέσα και στην καθομιλουμένη σήμερα Ελληνική γλώσσα.

Αυδή, κατά τον Όμηρο σημαίνει **φωνή**. Σήμερα χρησιμοποιούμε το επίθετο **άναυδος**.

Αλέξω, κατά τον Όμηρο σημαίνει **εμποδίζω, αποτρέπω**. Σήμερα χρησιμοποιούμε τις λέξεις **αλεξίπτωτο, αλεξίσφαιρο, αλεξικέραυνο, αλεξήλιο κ.λπ.**

Λάας ή λας, κατά τον Όμηρο λέμε την **πέτρα**. Σήμερα εμείς λέμε **λατομείο, λαξεύω**.

Τηλε, το επίρρημα αυτο κατά τον Όμηρο σημαίνει **μακριά**. Σήμερα εμείς χρησιμοποιούμε , τις λέξεις **τηλέφωνο, τηλεόραση, τηλεπικοινωνία, τηλεβόλο**.

Πέδον, κατά τον Όμηρο σημαίνει **έδαφος**. Σήμερα χρησιμοποιούμε τις λέξεις **Στρατόπεδο, πεδινός**.

Φρην, κατά τον Όμηρο σημαίνει η **λογική**. Σήμερα χρησιμοποιούμε όμως τις λέξεις **φρενοκομείο, φρενοβλαβής, ο εξωφρενικός, ο άφρων**.

Νόστος, κατά τον Όμηρο σημαίνει **επιστροφή στην Πατρίδα**. Σήμερα όμως χρησιμοποιούμε τις λέξεις **παλιννόστος, νοσταλγία**.

Άλγος κατα τον Όμηρο σημαίνει **σωματικός πόνος**. Σήμερα όμως χρησιμοποιούμε την λέξη **αναλγητικό**.

Βρύχια κατά τον Όμηρο σημαίνει **βαθεία νερά**. Σήμερα χρησιμοποιούμε την λέξη **υποβρύχιο**.

Χείρ, κατά τον Όμηρο είναι το **χέρι**. Σήμερα όμως χρησιμοποιούμε εξ αυτού τις λέξεις, **χειρουργός, χειριστής, χειρονομία, χειραφέτηση, χειροδικώ**.

Ύδωρ, κατά τον Όμηρο είναι το **νερό**. Σήμερα δεν λέμε ύδωρ, αλλά λέμε **ύδρευση, υδραγωγείο, υδραυλικός, αφυδάτωση, ενυδρείο κ.λπ.**

Από τα παραπάνω ελάχιστα αναφερόμενα, καταδεικνύεται ότι, σήμερα χρησιμοποιούμε Την γλώσσα του Ομήρου ατόφια ή παράγωγες αυτών. Δεν υπάρχουν, αρχαίες και νέες Ελληνικές λέξεις, αλλά μόνο Ελληνικές. **Επομένως! Η Ελληνική γλώσσα είναι ενιαία και ουσιαστικά αδιαίρετη χρονικά.**

Υπ' όψιν ότι! από την εποχή του Ομήρου μέχρι σήμερα, προστέθηκαν στην Ελληνική γλώσσα, ελάχιστες μόνο λέξεις.

Δυστυχώς οι απόγονοι των αργοναυτών υπέστησαν μία χρονίζουσα ναυτία. Όταν ο Κολόμβος ανακάλυψε την Αμερική, ο ποταμός Αμαζών έφερε ήδη την ελληνική ονομασία και οι Περουβιανοί έπαιζαν την φλογέρα του Πανός, γνωστή στους μη Έλληνες ως «pan's Flute». Εμείς όμως την μετονομάσαμε σε «περουβιανό φλάουτο», υποκύπτοντας στην λαθεμένη ερμηνεία της προοδευτικότητας.

Κλείνω και αυτήν την στοιχειώδη αναφορά στην Ελληνική γλώσσα, όπως πάντα, με μία ευχάριστη περικοπή από την Οδύσσεια του Ομήρου.

Όπως αναφερθήκαμε προηγουμένως υπάρχουν πάνπολλες Ομηρικές λέξεις στις ευρωπαϊκές γλώσσες, που δεν εμπίπτουν στην κατηγορία των «αμιγώς ελληνικών» όπως π.χ. είναι η γνωστή λέξη «Kiss» που σημαίνει φίλημα, φιλί, φιλώ, ο φιλών. Στα αρχαία Ελληνικά έχουμε το ρήμα κυνέω-κυνώ που σημαίνει φιλώ και στην προστακτική, το ρήμα γίνεται «κύσον».

Όταν ο Οδυσσέας επέστρεψε στην Ιθάκη και απάλλαξε την σύζυγό του Πηνελόπη από τους ενοχλητικούς μνηστήρες στο 'Παλάτι', τότε! η Πηνελόπη μόλις αναγνώρισε τον σύζυγό της, όπως αναφέρει ο Όμηρος,

Έτρεξε προς αυτόν με ανοικτές τις αγκάλες της και του είπε «κύσον με» δηλ. «φίλησέ με». Ακριβώς όπως θα έλεγε κάποια σήμερα στην Αγγλική γλώσσα «Kiss me». **Σύμπτωσης, δεν νομίζω.**

**Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης.
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.**